

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.885 van 26 juni 2014
in de zaak A. 212.673/XII-7675**

In zake: de GmbH ARMORED SPECIALTY CARS,
vennootschap naar Duits recht
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Isabelle Cooreman
kantoor houdend te 1070 Brussel
Ninoofsesteenweg 643
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrik De Maeyer
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 4 juni 2014, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van:

- “- de gemotiveerde beslissing dd. 19 mei 2014 van de Vice-Eerste Minister en Minister van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Europese Zaken [...] waarbij de door [de GmbH Armored Specialty Cars] ingediende offerte niet werd geselecteerd en besloten werd om af te zien van het plaatsen van de opdracht, meer bepaald de overheidsopdracht betreffende de aankoop van gepantserde 4x4-voertuigen (referentie-nummer AOO/VB-GV/2013) en desgevallend een nieuwe procedure op te starten voor het plaatsen van deze opdracht;
- alsook de hieraan gekoppelde impliciete beslissing om voorgaande overheidsopdracht niet aan [de GmbH Armored Specialty Cars] te gunnen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 juni 2014, om 11.00 uur.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bram Tollet, die loco advocaat Isabelle Cooreman verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Lore Mels, die loco advocaat Patrik De Maeyer verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Inge Vos heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Intrekking van de bestreden beslissingen

3. Met een beslissing van 13 juni 2014 van de verwerende partij is de eerste bestreden beslissing ingetrokken en dus ook de “hieraan gekoppelde impliciete beslissing [...] niet aan [de verzoekende partij] te gunnen”.

De vordering is bijgevolg zonder voorwerp, minstens heeft de verzoekende partij haar belang bij de vordering verloren.

In de gegeven omstandigheden past het de kosten van de vordering ten laste van de verwerende partij te leggen.

IV. Rechtsplegingsvergoeding

4.1. De verzoekende partij vraagt dat de verwerende partij, naast een rolrecht, zou worden veroordeeld tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 2.800 euro.

4.2. Overeenkomstig artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de afdeling bestuursrechtspraak een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

Artikel 67, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ bepaalt:

“§ 1. Het basisbedrag van de rechtsplegingvergoeding bedraagt 700 euro, het minimumbedrag 140 euro en het maximumbedrag 1.400 euro.

In afwijking van het voorgaande lid bedraagt het maximumbedrag 2.800 euro voor de geschillen betreffende de regelgeving inzake de overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten.”

Er is te dezen grond om met toepassing van deze bepalingen de verzoekende partij een rechtsplegingsvergoeding toe te kennen, nu zij door de intrekking van de bestreden beslissingen op basis van “rechtmatigheidsbezwaren” opgeworpen in het inleidende verzoekschrift, als de in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

Wat de begroting van de omvang van de rechtsplegingsvergoeding betreft, is er geen reden om over te gaan tot een verhoging of verlaging van het basisbedrag van 700 euro; door de intrekking is de gevoerde procedure beperkt gebleven tot de redactie van het verzoekschrift en de partijen voeren geen omstandigheden aan die tot een andere beoordeling zouden moeten leiden.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van

200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd zijn aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 juni 2014, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Pierre Barra,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Bram Van Thillo,	griffier.
De griffier	De voorzitter

Bram Van Thillo

Pierre Barra